

Croitorașul cel viteaz

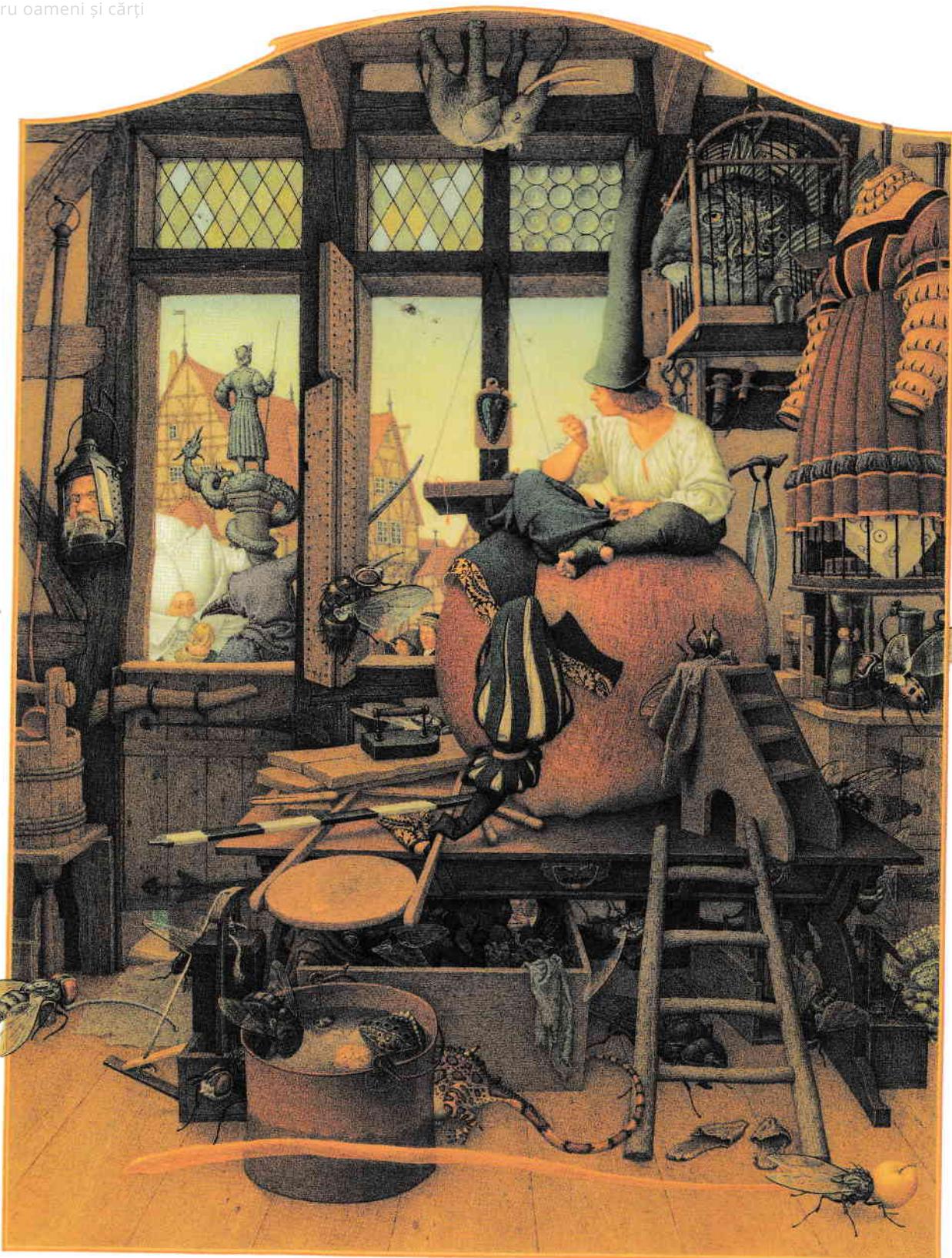
Arnica Esterl

~

*cu ilustrații de
Olga Dugina și Andrej Dugin*

SIGNATURA

A

fost odată ca niciodată un croitorăș care stătea la masa de lucru, cosea iute și cu iscusință și, din când în când, mușca dintr-un măr copt.

Însă, mirosul dulce al mărului atrăgea și muștele care, în scurt timp, începură să roiască în jurul lui.

- N-aveți ce căuta aici, strigă mânos croitorășul.

Vă arăt eu vouă!

El luă o cărpă și plesni mărul cu ea. Când o ridică, găsi șapte muște moarte.

„Măi să fie”, își spuse croitorășul. „Ce viteaz se ascunde în mine! Trebuie să arăt lumii de ce sunt în stare.”

Astfel, își făcu un brâu pe care brodă cu litere de-o șchioapă: „Șapte dintr-o lovitură.” Apoi, nu mai zăbovi pe-acasă. Își puse brâul și plecă în lume. Străbătu munți și văi și cutreieră pe drumuri și poteci. Când oamenii vedeau ce era scris la brâul lui, credeau că doborâse șapte oameni dintr-o lovitură și se temeau foarte tare de el.

In cele din urmă, croitorașul ajunse la curtea unui palat și, fiindcă făcuse cale lungă și obosise de atâta mers, se așeză în iarbă și adormi. Slujitorii regelui îl găsiră și se mirară:

- Ce caută acest brav luptător în împărăția noastră, unde trăim cu toții în pace?

Apoi, porniră să se sfătuască și ii spuseră regelui:

- Oare n-ar fi folositor să avem un viteaz atât de puternic pe plaiurile noastre?

Regele fu de acord, iar când croitorașul se trezi, ii propuse să rămână la curtea lui și să fie comandantul oștii sale.

- Sigur, de asta am venit aici, zise croitorașul și începu să ducă o viață de huzur la curtea regală. Însă, cavalerii regelui erau nemulțumiți.

Se temeau de croitoraș și se gândeau că, dacă nu ii vor cânta în strună, va doborî șapte dintre ei cu o singură lovitură. Așa că, în cele din urmă, își luară inima-n dinți, se infățișară înaintea regelui și ii spuseră că voiau să plece. Regele se întristă când auzi că toți cavalerii lui credincioși doreau să-l părăsească din cauza unui singur om.

„Mai bine nu-l întâlneam niciodată!” se gândi regele și chibzui cum să se descotorosească de el. În cele din urmă, se gândi la un vicleșug.

